

litev. Tu pokažite svojo samostalnost, svojo napredno politično zrelost, da se znate boriti za svoje kmečke in delavske koristi.

In ravno pri tej prihodnji volitvi je vam treba jako dobro paziti. Ker so svoje dni v brežiškem okraju na nekem političnem zborovanju kmetje napodili klerikalnega agitatorja Koročca iz Maribora, ko je tam kandidiral za poslanca, so se zdaj prvaki in klerikalci, dohtarji in farji sporazumeli, kakor Pilat s Herodežem, ko se je šlo za Kristusovo življenje — tukaj pa, ljudstvo, gre za tvojo glavo in za tvoj obstanek! Ter so zopet nastavili prvaškega dohtarja, ki bo seveda trobil v klerikalni rog. To pa ne bo šlo in se ne bo zgodilo, ako naši napredni kmetje soglasno in močasto postopajo z geslom: Proč s farjem, proč s dohtarjem, mi hočemo za poslanca imeti moža iz svoje sredine! Vsakomur, ki vas od prvaške ali klerikalne strani pride zavoljo volitve nadlegovat, naj je kdorkoli, pa kratkoma odprite vrata in zagrmite za njim: Jaz imam svojo pamet in volim po svojem prepričanju in po svojih izkušnjah, farja in prvaškega dohtarja pa ne bom nikdar volil, teh sem že do grla sit, tista nista kmečka prijatelja, tista nimata srca za zatirano priprosto ljudstvo!

Najnovejše politične vesti.

Državni zbor. Dae 24. aprila so se v zbornici zopet zbrali državnozbornski poslanci. Pred tem so se vršila posvetovanja med klubovimi načelniki in se je sprejel sledeči red za državnozbornske razprave: 1. Zakon o vojaških taksah; 2. obrtni zakon; 3. zakon o hmeljarstvu; 4. zakon o krošnjarstvu. V prvi seji se je vlada izjavila o ogerskem vprašanju in o novem položaju, ki je tam nastal vsled imenovanja novega Weckerle-jevga ministerstva. O tej vladni izjavi se prične razprava. Potem mora zbornica rešiti zlasti prepotrebno obrtno postavo.

Potres v San Francisku. Leto 1906 se lahko imenuje leto nesreč, katastrof. Valed potresa na otoku Formozu in valed nesreče v rudniku v Courieresu je prišlo nad 1200 ljudi nenadoma ob življenje. Pri žrtvah ognjenika Vezuva v Italiji se doslej ne more natanko določiti število onesrečenih in zopet tu moramo poročati o novi katastrofi, o grozovitnem potresu v mestu San Francisku, ki leži ob morju na zahodnem obrežju v Združenih severoameriških državah. Pred par dnevi še krasno, bogato, ponosno mesto (nesreča se je zgodila dne 18. t. m. ob petih rano), ki šteje 233.000 prebivalcev, je zdaj opustošeno, je zdaj žalostna razvalina. Cesar ni uničil potresa, ki je trajal 3 minute, je pokončal požar. V razvalinah je zasuto veliko človeških žrtev. Lepa mestna hiša (rotovž), ki je stala okoli 7 mil. dolarjev (55.000.000 K) je popolnoma podrt. Ne da se opisati strah in groza, ki se je lotila vseh prebivalcev. Ženske matere in otroci so v nočni obleki letali po ulicah in jadikovali, misleč, da je nastal že sodnji dan. Pri tej nesreči je prizadetih tudi veliko Slovencev, zlasti Belokranjcev, ki so se tam naselili.

Dopisi iz Štajerskega.

Od Sv. Martina pod Vurb. Ranjkega g. župnika smo pokopali in s tem smo za vselej pokopali tudi vse neljube dogodke, ki smo jih z njimi doživeli. O ranjkah se ne sme slabo govoriti in pisati. Ali nekatere osebe se močno trudijo, tisto seme sovraštva nadaljevati. V tem se odkljuje pred vsem znana farška podrepnica, ki je bila od farške strani ob neki priložnosti postavljena za vzgled vsem ženam, češ: ta je najpoštenjša in najbolj pobožna! Pobožna je ta oseba tudi lahko, ker najraje občuje s takšnimi, ki se jim pravi „plesnive device“, ki se v župnišču napijejo in domov gredé čez plote devajo. S svojim močjem pa se vedno prepira ter ga odganja, da si mora pri mirnih ljudeh službe iskati. Torej sedaj pričakujemo, da se bote predragučile in pobiljšale, ve farške podrepnice, da ne bodo vaši možje hodili odzdej znanprej z volovsko žilo v župnišču po svoje žene kakor se je to dozdaj godilo! Kaj pa ti, Mačekovca, čakaš v župnišču? Ali se ne boš odstranila? Čakaš, da pridemo mi možje po tebe? Ti, Jaka mežnar, se tudi spravi s poti, sicer bomo po

tebi tudi začeli štrigljeti. Mi smo klicali in smo bili nališani. Kličemo zopet: O Gospod, reši nas farške ku... Ti pa si pri tem misli, kaj si! Mi želimo, da naš čast. g. provizor prebivajo v čistem župnišču in da se odtlej vse gnile smeti odstranijo, naj naša župnija čista in snažna pričakuje novega čast. g. župnika.

Farani.
Iz ptujске skofice. Podli napadi. Čudom se čudim, ko tolikokrat berem v podlih klerikalno-prvaških listih, zlasti v novem kranjskem pankrtu, nearodne in hudobne napade na poštene gospode. Pa še bolj se čudim, da tako pisavo državno pravdnistvo v Ljubljani pušča brez kazni, ker ravno postava take napade ostro prepoveduje v svoji cenzuri. Najbolj pa se čudim, da se ne najde cesarski minister, katerega naj vendar enkrat nemški poslanci podučijo o naših kričeih razmerah ter ga vprašajo: zakaj slovenski državni pravdnik ljubljanski take svinjarije in javni bojkot dovoljuje? Jaz mislim, da se bo tudi za take lumpe in podle, nizkotne duše, ki javno šuntajo nerazodno ljudstvo k bojkotu trgovcev, našla roka pravice! Ljudje vprašajo: zakaj vedno bolj vera peša in kdo je kriv teh žalostnih razmer? Ja za božjo voljo, saj vidiš, kaj ravno klerikalna stranka počenja z dobrimi kristijani, saj vidiš, kako nesramna gonja in kako nizkotno sovraštvo vlada v njihovi zagrizeni politiki!

Spoštovani gospodje, ki vas tako nesramno napadajo, poslušajte malo moje besede! Jas stanujem v ptujskem okraju in poslušam pogosto pogovore vaših napadalec in nasprotnikov, pa čujte, ta banda, bolje rečeno, ti podli, nizkotni tepci vas ne bodo uničili, ker je prosto ljudstvo na deželi na vaši strani in ostro oboja njihovo hujskarijo ter se tem bolj obrača na vašo stran. To je tudi mene tolažilo, ker vidim, kako vas po krivem sodijo, kako vas brez vzroka napadajo nepoklicani lumpi. Sam sem bil, žalibog, pri tisti stranki, ali ločil sem se od teh tolovajev, ker sam sem se bal za svoje lastno življenje, ko sem poslušal v njihovi kovačnici njihove nakane in prihodnje namene. Ptujski gospodje, ne dajte se strašiti od teh zagrizenih lumpov, saj nimajo pika časti in poštenja v svojem popačenem srcu. Bodite stanoviti, odločni in miroljubni v prid našemu slovenskemu ljudstvu, ki je le zapeljano v sovraštvo do vas in že zdaj spoznava. Da vse to je le dohtarško-klerikalni švindl. Pomagajte nam v naših zadregah. vzbujajte nas v gospodarskem oziru, zahvalo in plačilo boste dobili, ako ne zdaj, pa enkrat od Boga, kateri bode drugače sodil kot ta častikradljiva, podla, nizkotna prvaško-klerikalna druhal. Jaz pa kličem: živeli ptujski gospodje v njihovem neustrašenem boju v prid naprednemu ptujskemu okraju, onim tepcem pa tu izrekam svoje najgorčnejše zaničevanje. Ako pa se še enkrat zgodí, da bodo ti tepci ljudstvo šuntali k bojkotiranju trgovcev, potem brez pardona, brez usmiljenja naznanim njih nečastna imena v Štajercu, da svet izve, kako vrugovi se nahajajo med prvaško-klerikalno bando.

Od Sv. Jurija na Ščavnici. Dragi Štajerc! Zadnja pridiga našega nemirnega podpibovalca kaplana Stubeha nas sili, da se proti njemu z vso ogorčenostjo v Štajercu pritožimo. Takoj, ko je prebral sv. evangelij, je začel udrihati po Štajercu, psovati domače Bračkijance in — čujte in strmite! — tudi ptujkega g. župana Orniga, ki je vendar znan zaradi svoje delavnosti in požrtvovalnosti tako kot mestni župan kakor tudi kot marljivi načelnik ptujkega okraja, čigar familija je v vsakem oziru vzorna in vse časti vredna, in vse to je trpelo mladone pol-drugo uro. Nekateri poslušalci so kleli, drugi so se smejali, vsem pa se je zdelo, kakor bi bil v cerkvi kak političen šhod ali komedija, ne pa hiša božja in sv. cerkveno opravilo. Naš kaplan nas na prižnici tako hudo zmerja, strastno, nesramno napada, da smo bili sramote rudeči. Mi baje hodimo rajši v krčmo kakor v cerkev. Sicer bi to bilo čisto naravno, kajti vsem se že tudi gnusi grdo obnašanje kaplanovo v hiši božji, ali mi vzlic temu radi potožimo v cerkvi svoje težave svojemu Stvarniku, ta kaplan pa nas iz cerkve podi. V naših familijah in pri naših sorodnikih proti nam šunta in ščuje, da je ljubi mir in zakonska zastopnost izginila in izginja iz naših prej mirnih in poštenih hiš. Vse

ljudstvo je skrajno ogorčeno zavoljo vsega tega in celo klerikalni pristaši kaplanu zamerjajo zavoljo njegovih zagrizenih, nekrščanskih pridig na sv. mestu. Vse to je za duhovnika res žalostno, da pozablja vso dostojnost v cerkvi, vse to je krivo, da vera peša. In mi tu 1. vprašamo g. domačega župnika, ali se vse to morda godi z njegovim vodenjem, ali mar celo na njegovo povelje? 2. Dalje tu naravnost vprašamo veleč. g. dekana v Ljutomeru, ali so mu mar znane te žalostne razmere v naši fari, ali je mu znana zagrizena klerikalna politika in nesramnost, ki jo rabi naša duhovščina na sv. kraju in s tem kali mir in hujska v naših familijah? Kaj hočete, veleč. g. dekan, storiti, da se tem vnebovpijočim krivicam enkrat konec napravi? 3. Kaj končno porečejo ekacelencu prezrični knez in škof v Mariboru na tako obnašanje naše duhovščine ki ji je vera deveta briga, politika pa vse, ki v cerkvi božjo besedo zlorablja in na mesto nje razširja in oznanjuje le hujskajoče besede, ki povzročajo večni nemir med poštenimi, treznomislečimi, naprednimi, dobrimi katoličani? Kaj bodo milostivi knez in škof storili proti taki duhovščini, ki išče svoj poklic v tem, da hodijo po hišah in shodih in tam s svojimi strupenimi jeziki širijo le sovraštvo ter podpihujejo ljudstvo do sovraštva do druge narodnosti, katerim je misel na prihodnji Narodni dom pri nas bolj na skrbi kakor hiša božja, za katero so pravzaprav poklicani in po cerk. postavi strogo obvezani! Hujskarija naše duhovščine je prikpela do vrhunca, zato tem potom prosimo ekacelencu prevz. knezoškofa, naj naredi red med svojimi podložnimi duhovniki, da se cerkev, hiša božja, dalje ne oskrunja. Z dosedajšnjim grdim obnašanjem naše duhovščine na prižnici se nam naravnost jemlje vera in se nas sili, da zavolje vere obupujemo. Mi tukaj slovesno izjavljamo, da za daljne posledice ne bomo in nečemo biti odgovorni.

Op. ur. Ja farani, tota pa je zopet lepa! Glej ga le hujskača v duhovski suknji, koliko mu je mar za blaženi mir! In vse to se najbrže godi na povelje in z dovoljenjem g. župnika Kunce, ki je pred kratkem nekemu ptujskemu gospodu pisмено obljubil, naj posreduje pri vodstvu Štajerca sanj, da bo baje miroval in se obenem zavezal, da bo za vselej Štajerca in njegovo stranko pustil pri miru, da neče nikogar več žaliti, da želi postati zopet tisti mirni župnik, kakor smo ga spoznali pri nastopu njegove župnijske službe. Pa glej ga hujskača, kako spolnuje dano obljubo! On sicer ne hujska več, pa rabi svojega zagrizenega hujskača kaplana Stubeha, ki v njegovem imenu na prižnici — na sv. kraju — laja, psuje in divja proti Štajercu, Štajerčevi stranki! To je podlo, nesramno, predrzno in skrajno nizkotno in ni v čast niti sv. cerkvi niti duhovskemu stanu. Mi pa ti h koncu, Stubeč, zakličemo: Miruj z dobrim, drugače svet zve, kakaj so te spodili gospodje iz Ptuj!

Z Dunaja. Spoštovani list Štajerc! Ravno v 6. številki vašega lista ste mi dali priložnost nekoliko pogledati v domači kraj med vas, dragi mi rojaki, posebno v lepi fari Sv. Urbana v Slov. gor. Ginjeno sem čital vaš list, posebno na strani 4-5. Zakaj? Ker tam stoji, da vam, ljubi farmani, vaš kaplanček noče dati odveze! K areči ga ne poznam, a mislim si, da je brčkone dobra duša za politiko, ne pa za cerkvene reči. Ljubi znanci, imejte potrpljenje še par mesecev. Ne bo dolgo trajalo, da bi imeli duhovniki pravico farmane s prižnice obrekovati in psovati. Enkrat pride in priti mora tako zvani „kanceljoparagraf“, po katerem bodo morali duhovniki na prižnici oznanjevati le božjo besedo, ne pa politiko. Obenem pa vam, ljubi, vsem skupaj kličem in polagam na srce, potegujte se za nemške šole, kolikor je vam mogoče, ker z nemško besedo ne bote več sužnji vaših farjev in prvaških dohtarjev. Jaz vam to govorim in pišem iz lastne izkušnje.

Prijatelj z Dunaja.
Od Sv. Barbare v Halezah. Ljubi „Štajerc!“
Ze precej dolgo je od tega, odkar si slednje poročal o našem „dobrem“ župniku Murkoviču. Ker res ni bilo tako dolgo o tem gospodu nič brati, bi morda ljudje mislili, da se je pobiljšal! A motili bi se! Murkovič je med tem še huji postal koj prej! Sledeče v dokaz! Spraznilo se

je mesto organista, ker je župnik učitelja Šerona — kateri je, mimogrede omenjeno, prav delaven in sploh vzoren v vsakem oziru — vprico ljudstva po nepotrebnem razžalil a tem, da je smisel njegove cerkv. petje in orgljanje in o tem Murkovič ravno toliko zastopi kolikor magarac o zvezdah. Več nedelj smo imeli tihe maše in Murkovič je rekel, da ne potrebuje organista, seveda zato ne, da ga ni treba plačati, čeravno je sprejemal denar za pete meše. Ko so ljudje zmiraj bolj in bolj godrnjali zaradi tega, je vendar najel organista Bobiča od Sv. Marjete, da je orgljal po nedeljah. Ta organist se je nam takoj priljubil in želja vseh farmarjev je bila — tega organista hočemo imeti in Bobič je bil tudi pripravljen službo sprejeti. Pa farani obračamo, oziroma plačamo, Murkovič pa obrne. Omenjeno službo je razpisal v „Slov. Gospodarju.“ Prej pa, kakor je termin potekel, je pisal Domanjkotu v Majšperku, kateri se je pri nekem mežnarju orgljati učil, da naj precej pride. Domanjko se je pripeljal in prišel k prej imenovanemu učitelju ter rekel: „Gopodična farovaška kūbarca so rekli, da se naj odpre bralna soba za stanovanje mežnarju.“ Tukaj moram v pojasnilo povedati, da je poslopie, v katerem je dosedaj mežnar stanoval, last krajnjega šol. sveta in se je mežnarju samo do odpovedi dovolilo. Murkovič pa postopa tako ošabno, kakor da bi bil on posestnik hrama. Bralna soba se seveda ni odprla, in meni nič tebi nič — je vrgel prejšnjega mežnarja, ki mu je še tisti dan do noči oral, iz hrama in obenem tudi rekel, da mora tudi učitelj Šerona iz hrama, ker noče več orgljati. —

S prvim julijem dobimo tudi za naš kraj tako potrebnege cakrajnega zdravnika. Vsi ga že komaj pričakujemo. Le Murkovič šunta ljudi in hujaka proti njemu. Menda se boji, da bo do pozneje premalo umirali ljudje in da bo zaslužek slab ki se je še itak valed vrliga postopanja „Stajerca“ gotovo za par stotakov na leto znižal, ne sme namreč pri kratih nezakonskih otrok več po 10 K zahtevati!

Kako lepo in zgledno živi Murkovič, spoznaš, ljubi „Stajerc“, tudi iz tega, če ti povem, da gotovo noben gospodar v celi fari tako grdo ne preklinja in ne pretepa svoje družine kakor on! — Tudi sledeče je vredno, da pride v javnost. O novem letu se je tu ustanovila pietarska šola, za katero je Murkovič sam ponudil brezplačno svoje prostore. Sedaj pa zahteva na enkrat od občine, naj mu plača 20 K mesečne najemnine za sobo, v kateri je šola nastanjena. Prav je imel zadajc neki obč. svetovalec, ko je rekel: Le vsi tako delajmo, potem bomo hitro gotovi s pietarsko šolo, pa tudi z obč. blagajno!

In kaj vse ima Murkovič opraviti! Največ mu dajo seveda totti prokleti haloški „vencrli“ posla. Murkovič, kaj ne, viničarjev ne moreš trpeti, ker se ti ne dajo tako guliti kakor posestniki! A vino — tisto pač tisto — s tistim pa rad handlaš! Nakupil si ga v jeseni precej ter potem na javni dražbi s cerkvenim vinom vred prodal. Drugače morajo pri licitacijah vedno plačati po 2% v občinski blagajno za občinske uboge. Pri tebi se tem potom vsako leto za 6—8000 K vina proda, a občinski ubogi še niso ničesar dobili od tebe! Ali se nihče ne najde v občini, ki bi to zadevo vzel v roke in zaostale zneske izterjal? Seveda ne, ker se te bojijo kakor vrag križa! Mogoče pa, da to stori enkrat gospodaka!

Kako pa skrbi Murkovič za dušni blagor svojih ovčic, kaže sledeče: Na smrt bolna posestnica Zuran v Guskovcu je poslala o 5h zjutraj po spoved, a nihče ni šel — dasitudi sta bila oba duhovnika doma in bi bilo časa še precej dosti, ker pred 7. uro itak noben ne gre v cerkev. Do omenjene hiše pa je samo ¼ ure hoda. Ta ženska je tisti dan predpoldne umrla brez sv. zakramentov.

Naj hode za danes dovolj, sicer bi bilo lahko za 2—4 izvoda „Stajerca“, ako bi hoteli vse poročati o Murkoviču. Servus Murkovič! Sesevidimo.

Op. uredništvo. Mi smo radovedni, ali bo višja cerkvena in politična oblast poklicala zdaj g. Murkoviča na račun.

Dopisi iz Koroškega.

Iz Radliš na Koroškem. Odkar se je tu ustanovilo katoliško izobraževalno društvo, ni še jenal „Mir“ blatiti in nemir delati med našimi poštenimi kmeti in fanti. Tudi v štev. 13 je obrekoval neki dopisun, katerega pa dobro poznamo, našo šele v januarju t. l. ustanovljeno požarno brambo. Neki gospodič, no, naj bo naravnost povedano, naš slavni blaginjar izobraževalnega društva, bi rad vsakega ognjeasa po teptal in požrl, ko bi mu to bilo le mogoče. Kri mu v glavo sili, ker naša požarna bramba šteje še nad 60 udov. Kako zna ta gospodič sodčke piva izspraznjevati, o tem prihodnjic.

Iz Grebinskega klostra. Skliučujoč se na § 19 tiskov. zakona z dne 17. dec. 1862 dr. zak. štev. 6 ex 1863 zahtevam z osirom na dopis, objavljen pod zgljavjem „Iz Grebinskega Klostra“ v št. 7 vašega lista, da sprejmete v zakonitem roku, na istem mestu in z istimi črkami nastopni stvarni popravek: 1. Ni res, da je bil pri nas 11. marca klerikalno-politični shod, res je pa, da je ta dan bil protestni shod Slovencev iz klosterske fare in okolice zoper nameravano volilno reformo. 2. Ni res, da je ta shod sklicalo domači fajmojster: res je pa, da je ta shod sklicalo po posebnih plakath, ki so bili na več krajih v Klostru na sid nabiti, katoliško-politično in gospodaraku društvo za Slovence na Koroškem. 3. Ni res, da je govornik razlagal, da je baje slovenščina v nevarnosti in da bi bil slovenski Grafenauer v drž. zboru gotovo rešil koroške slovenske klerikalce te usode: res je pa, da je govornik rekel, da bi bil g. Grafenauer s svojim znanim odličnim nastopom pri g. ministru-presidentu zabil, da ne zagleda belega dne ta, koroškim Slovencev sovražna in krivična razdelitev volilnih okrajev. 4. Ni res, da je župnik tudi naša sedajna poslanca Pleschintchniga in Saifritza grdo napadel; res je pa, da je župnik dejal, da je g. Plešivnik sicer sam na sebi dobra duša, toda da ni noben govornik in zaradi tega ni zmoežen biti poslanec. 5. Ni res, da je župnik o Saifritzu trdil, da je on tako zadovoljen, da še žlica ni njegova in da zagadel tudi v drž. zboru govoriti ne sme; res je pa, da je župnik povdajal, ja ve iz zanesljivih ust, da ima Saifritz toliko dolga kakor premoženja in da se je zoper njegovo izvolitev od slovenske strani vložil protest in on kot nepotrjen poslanec v drž. zboru govoriti ne sme. 6. Ni res, da vsebina govora ni bila druga, kakor hujkarija in znana zagrizenost; res je pa, da je bila vsebina govora stvarna, resnična, bičajoča brezobzirno postopanje nemških nacionalcev v volilnem načrtu proti koroškim Slovencev; res je, da je bil cel govor brez vsake hujkarije in zagrizenosti. 7. Ni res, da je župnik v gostilni tako grdo napadal nenavzoče ljudi; res je pa, da govornik na dan shoda v gostilni sploh ni bil in nikjer nikoga grdo ni napadal; res je, da se shod ni vršil v gostilni, temveč v farovžu. Grebinski kloster dne 5. aprila 1906. Jaka Kindlman, župnik.

Op. ur. Za ta popravek, g. župnik, dobite alumnati venec, tako „kunšno“ ste ga pogrnjali po Liguorjevi morali. Škoda, da pri nas in naši stranki Liguorjeva morala, morala zavijanja, prav nič ne velja. Res pa je vse, kar smo trdili.

Spodnještajerske stvari.

Le hebamke morejo rešiti slovenski rod! Hajd v Hajdino, tam še nisem bil! In ko grem od cerkve proti Ptuj domov, zablisi mi na neki hiši napis: Bodi zdrava, domovina, mili mi slovenski kraj! In nad vratmi sem čital napis: M. Pesek, hebamka. — Ti si jo pogrnuala! Domovina je rešena! Hofrati, farji, prvaški dohtarji, vi ne veljate nič! Če hebamke ne rešijo slovenskega rodu pogina, potem je vse zastoj! **Star cekin.** V Podsedri so našli 30 gr težek cekin izza časa rimskega cesarja Antonija Pija, ki je vladal od 138—161 po Kr. Shranili so ga baje pri g. Matiju v farovžu, mi pa tega ne verjamemo.

Zasipana. Ano Bezenjak, dekle v Sv. Lorenču v Slov. gor. je pred kratkem zasipal pesek v jami. Dekla se je hudo poškodovala.

Znorela je v Ptuj gospa Marija D... Prepeljali so jo v Gradec.

Klaverni prvaški-klerikalni shod v Celju. Zadržajo nedeljo je prvaško-doharaku društvo „Naprej“ sklicalo v Celje shod zavoljo dopolnilnih državnozbornih volitev po Žickarju in Berku. Glavnih komandatov, hofrata Ploja in profesorja Robiča, na shodu ni bilo, ta sedita rajši v teatru in drugih lušnih družbah. Čule so se razne opazke: „Zakaj hofrata ni? Tako se on zanima za kmečke koristi? Tako se on briga za nas v važnih zadevah?“ Zato pa se je v Celje priklatilo vse polno farjev in prvaških dohtarjev od vseh vetrov spodnještajerske dežele, le kmetov ni bilo, zvonec so zopet nosili dohtarji in farji, ti znani „osrečevalci“ kmečkega ljudstva in prijatelji kmečkega — žepa! Kakih deset kandidatov se je oglasilo za državnega poslanca, med temi tudi dr. Korošec, urednik mariborskega fihposa, katerega so že lanako leto kmetje v breškem okraju napodili, ko se jim je tam vsiljeval za poslanca, potem neki prvaški dohtar Povalec iz Maribora, neki Pakl z Dunaja, znani hofpenmiha Vošnjak in Josip Zdošek. Župnik Zdošek je bil takrat odkritosrčen ter dejal, da je on za državnozbornskega poslanca nesposoben. Poslušalci so bili baje do solz ginjeni zavoljo take odkritosrčnosti in skromnosti, dohtarji pa so si meli roke ter mislili: torej zopet nam pšenica creti, naš kmet se proti nam itak ne gane! Tusta edina pravica: kmet s kmetom, kmet voli le kmeta za svojega poslanca, je bila zopet mandrana v Celju. Vdeležniki shoda so se dolgo pričkali med seboj, naposled so sklenili, da se kandidat določijo še-le na zaupnem shodu v Celju 14 dni pozneje. Obenem se je tudi določilo, naj se ustanovi za Spodnji Štajer „Narodni svet“, ali v pripravljajni odbor za to ni bil izvoljen niti en kmet, temveč zopet sami prvaški dohtarji — dr. Jurtele, dr. Fermevc, dr. Hrašovec in klerikalec dr. Medved. Kmeta so spet porinili v kot, prvaški dohtarji pa bodo nad teboj komandirali, dokler ti boš neumen in se jim pustiš voditi za nos!

Novi drž. most v Mariboru čez Dravo bo spojeval Tržaško cesto in Gosposko ulico, kakor si je to večina prebivalcev želela. Ministerstvo je načrt odobrilo dne 14. t. m.

Ob tri prste je prišel pri velikonočnem streljanju tovarniški delavec Rosnik v Lokrovcu pri Celju.

Žognja ni hotel dati. V Brežicah kakor tudi po drugod je navada, da se deli na veliko soboto dopoldne blagoslovljeni ogenj. Ker pa neki mož v fari ni hotel podpisati farškega recepta o zakonski reformi, zato tudi ni bil „počaščen“ z blagoslovljenim ognjem. Gospod župnik, le ob času zbirce napravite tudi tako, takrat naročite tudi svojemu trogarju, naj se izogne tistih hiš, katerih ste se vi zdaj izognili.

Toča. Na velikonočno nedeljo se je v Framu in v šentlenartskem okraju vsula toča in napravila veliko škode na sadnih drevesih, ki ravno cvetijo. V Ptuj pa je na belo nedeljo razgrajala toča.

Dr. Brumen pomiloščen. Nemški listi pišejo: C. kr. deželno nadsoodište v Gradcu je ptujskega odvetnika dr. Antona Brumena, ki je bil zaradi prestopka zoper varnost časti obsojen na 4 tedne zapora s postom vsak teden, ravnokar eprostil, ker mu je razžaljenc, g. dr. plem. Plachki, prizanesel. Zdjaj mora plačati le 100 K globe. No, zdaj pa se mora dr. Brumen lepo zahvaliti dr. plem. Plachki-mu, da je bil on, čeravno krvavo žaljen na svoji časti, vendar tako dober in milostiv, da je dr. Brumena prošnja, naj se mu kazen zapora spremeni v denarno globo, podpiral. Bomo pa videli, kako hvaležen se bo dr. Brumen skazal svojemu stanovskemu tovaršu za tako lepo ravnanje! In glejte, bralci, ravno dr. Brumen je tisti, ki zmiraj misli, da je dr. pl. Plachki njegov največji sovražnik! Zopet dokaz, da je Nemec plemenitega in dobrega srca in rad odpusti — kak prvaški dohtar bi tega ne bil storil!

Ni dobil odveze! „Stajerc“ proti veri nikdar ni bil in tudi ne bo! To pametni ljudje vejo, za bedake pa itak ne izdajamo lista, za tiate je mariborski Fihpos. Stajercjevi pristaši so ravno tako dobri, če ne celo boljši kristijani kakor neki kaplani, Stajercijancem je njih vera in njih dnša ravno tako draga kakor kateremu si bodi duhovniku. „Stajerc“ je zoper politiko, nikakor pa ne zoper vero duhovščine, in ako se mora sem ter tje braniti proti političnim kaplanom, potem